

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 10. De secundo modo per Viam cooperationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. X.

De secundo modo per viam cooperatoris.

Ultra petitionem necessarium est ad consequendum usum sanctum Amorem, ut quis operetur & cooperetur Diviоз gratia.

Hæc cooperatio consistit in duobus, nempe, in negatione cuiuscunq[ue] alterius amoris, & in frequenti exercitio Divini amoris: quæ duo à Divo Augustino vocantur: *Seculi renunciatio*, & ad Deum conservatio.

S. Aug. lib.
Hom. 37.

Primo necessarium est excuare cor ab omni alio amore: veluti vas, explicat idem S. Doctor, adimpleri nequit uno liquore, nisi primo evacuetur ab altero: *Vix, ut intret mel, unde acetum nondum fusisti?* Funde, quod habes, ut capias, quod non habes. q. d. si cor repletum tenes acerbo mundani amoris acetato, quomodo illud adimplere poteris prædulci melle Divini amoris? effunde vanum amorem, ut replearis vero amor.

Explicat idem S. Doctor exemplo manus, quæ, quamdiu rem aliquam apprehendit & tenet, omnino incapax est alterius rei capienda, nisi primò deserat illam, quam tenebat: *Putate amorem hominis, quasi manum anima.* Si aliquid tenet, tenere aliud non potest: unde si amat seculum, Deum amare non potest, occupat amabit manum.

Quænam esset istius recordia & dementia, qui, manum repletam habens pulvere, ne pulverem proiceret, non caperet scepterum & coronam auream, quæ illi porrigeretur? Major est hominis Christiani cœcitas, qui occupatam habet manum, nempe, amorem, in pulvere & vanitate mundi, & ne ab illa abstrahatur, non amat, nec desiderat coronas & sceptra, quæ ei promittuntur in cœlis.

C. I.

Secund.

Secundum, in quo consistebat cooperatio, et communis amoris exercitium. Quia juxta Philosophum, nobis exercitum & actus sunt causa habitus, & habitus via aeternam acquiruntur ex frequentatis actibus; ipse vero exercitium juxta doctrinam S. Thomae considerari potest, si fuit secundum intentionem; durationem & multitudinem.

Opus. de tensio triplex est: vehemens, vehementior, & diuturnior, diutissima. Triplex quoque est duratio: expedita, diuturnior, diutissima. Multitudo pariter est: frequens, frequenter, frequentissima.

I. Timor. 4. Proponit S. Thomas consilium Apostoli: Ex donis patitur ad pietatem, ad amorem Dei, in actibus cordi, operis. Amando Deum, loquendo de Deo, operante propter Deum actibus intensis & continuis, nequeant esse continui per identitatem, sicut per multiplicationem, multiplicando saepè unum, quomodo Sancti Seraphini faciebant, quoties repetebant Sanctus, Sanctus, Sanctus. Considera, quomodo intensissimum illud Divini incendium, quo Deus amat, & in seipso ardet, non mittit, ut ametur a creaturis actibus frigidis & temerariis. Unde defectui huic Beda attribuit easum Adamum parentis nostri, qui remissè agebat & conversabatur Deo: Adam, qui a remissus fuerat in pulchritudinem quam conceperat, amisit eam.

Quod si in hoc sancto exercitio actibus intensis & vehementibus cooperatus fueris Divinae gratiae, Domum consequeris amorem.

CAP. XI.

De Tertio modo per viam exempli.

Primo Deum imitaberis in amore. Deus primus infinitus & comprehensivus suâ cognitione cognoscit infinitam suam Bonitatem & Potestitudinem. Deinde ex hac cognitione pullulat amor quidam pariter infinitus, appreciativus, & intensivus infinitæ cuiusdam cognitionis & intentionis. Tertio ex hoc amore nascitur